

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่ง พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานอยู่ในวัยเรียนจึงพยายามสนับสนุนให้บุตรหลานของตนได้เข้ารับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมากมาย โดยต่างกันมีหลายที่จะได้เข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและสามารถที่จะมีผลการเรียนที่ดีโดยตลอด แต่จำนวนนักเรียนที่โรงเรียนมีชื่อเสียงสามารถรับได้ยังมีจำกัดเมื่อเทียบกับความต้องการที่มีอยู่อย่างมากมาย

ปัจจุบันการเรียนการสอนของโรงเรียนต่างๆ ทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชนได้มีการพัฒนาตามลำดับ นักเรียนมีความตื่นตัว ความเอาใจใส่ในการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนใหญ่ๆ ที่มีชื่อเสียง นักเรียนจะมีความกระตือรือล้น ฝีเรียนไฟหัวความรู้ และมีการแข่งขันกันเองภายในห้องเรียน ทางด้านผู้ปกครองของนักเรียนเองก็มีความพยายามที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาหาความรู้ในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น

ดังนั้น จึงได้เกิดเป็นค่านิยมกันขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในโรงเรียนใหญ่ที่มีชื่อเสียง ค่านิยมที่เกิดขึ้นนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนเองที่มีการแข่งขันกันเองในการเรียน จึงมีความต้องการเรียนเสริมเพื่อทำเกรดทำคะแนนดีๆ แต่ก็ส่วนหนึ่งก็เกิดจากตัวผู้ปกครองเองที่ต้องการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและต้องการให้บุตรหลานได้ใช้เวลาว่างไปในทางการศึกษา เพื่อให้บุตรหลานมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ แทนที่จะปล่อยให้ใช้เวลาว่างไปในทางที่ผิดหรือไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น การเข้าหอพัก การเดินทาง การพนัน เป็นต้น

แม้ว่าในการเข้าเรียนกว่าวิชาหรือการเรียนเสริมด้านต่างๆ จะมีต้นทุนในการเรียนไม่ว่าจะเป็น ค่าลงทะเบียนเรียน ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าเอกสารและคุปกรณ์การเรียน ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่จะได้รับกลับมาสูงตัวนักเรียน นักเรียนเองมองว่าคุ้มค่า มองว่าเป็นการลงทุนในปัจจุบันเพื่อหวังผลทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งที่เป็นผลทางรูปธรรมและนามธรรม

การภาควิชาไม่ใช่การศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่อง บางตอนของทั้งหมดที่ได้ศึกษาในโรงเรียนอยู่แล้ว ดังนั้น การภาควิชาจึงมีลักษณะแตกต่างกับ

การศึกษาที่ว่าไป เพราะมิใช่เป็นเรื่องของการเพิ่มพูนความรู้อย่างกว้างๆ แต่เป็นการศึกษาที่มีจุดประสงค์อย่างโดยปั่งหนึ่งแน่นอนภายในเวลาจำกัด ในปัจจุบันการกวดวิชาがらยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเด็กนักเรียน ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่ต่างก็เห็นด้วยกับการกวดวิชาและยินดีที่จะเรียนกวดวิชา ประกอบกับความคิดที่ว่านักเรียนจะได้รับความรู้เพิ่มเติม หลังจากการกวดวิชาแล้ว ตลอดจนเป็นแนวทางในการทำข้อสอบที่โรงเรียน เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำข้อสอบส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งก็เพื่อให้เหมือนกับคนอื่นๆ ที่ได้เรียนกวดวิชา การเรียนกวดวิชาจึงอาจเรียกได้ว่าเป็นแฟชั่นสำหรับเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน

ด้วยความต้องการ (demand) ที่จะเข้าเรียนกวดวิชามากขึ้นตามลำดับ ทำให้ปัจจุบัน มีสถาบันกวดวิชาเกิดขึ้นมาอย่างมาก ทั้งที่ได้จดทะเบียนขออนุญาตอย่างถูกต้องจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและที่ไม่ได้ขออนุญาตอีกจำนวนมาก รวมทั้งอาจารย์ประจำของโรงเรียนต่างๆ ทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชนได้ทำการเปิดสอนการกวดวิชาเป็นอาชีพเสริมกันก็มีแนวโน้มมากขึ้น

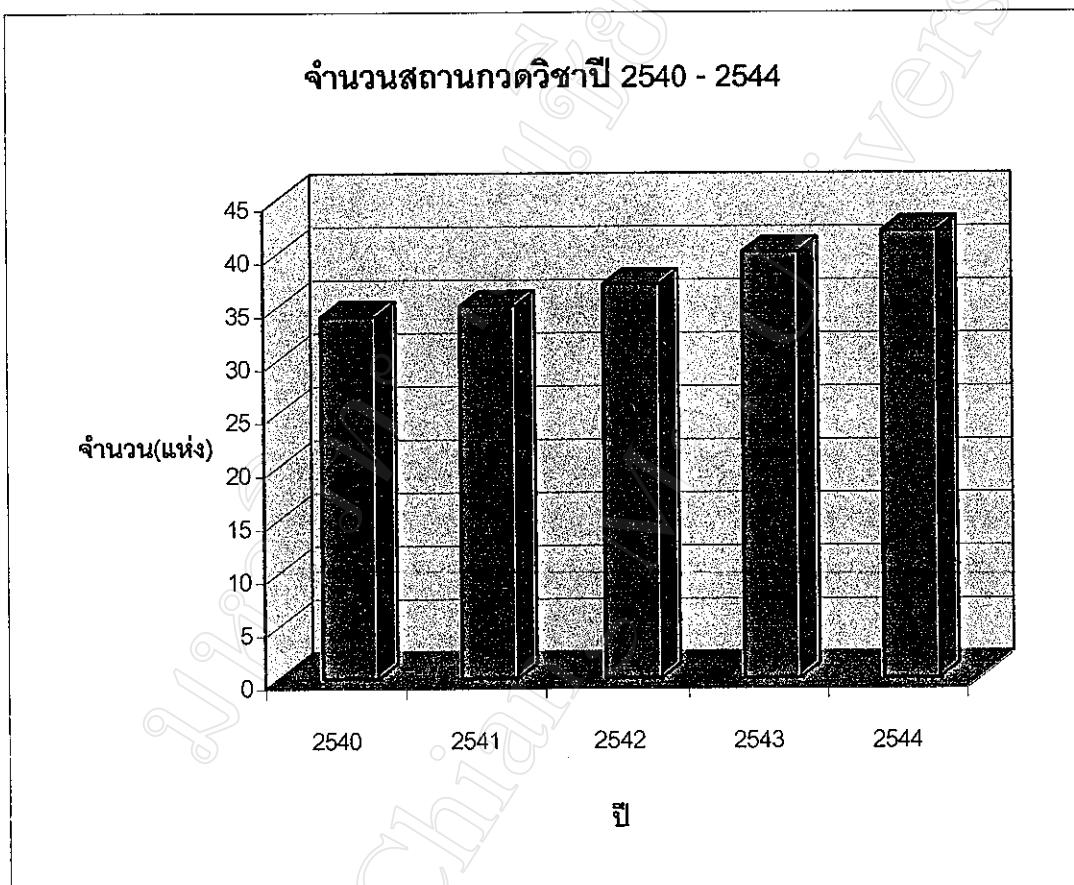
การเรียนกวดวิชาของนักเรียนก็คงจะยังมีต่อไปเรื่อยๆ ตราบใดที่ยังมีความต้องการ (demand) ของนักเรียนอยู่ และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี จึงทำให้สถานกวดวิชาในเขตต่างๆ เชียงใหม่ เพิ่มขึ้นทุกๆ ปีตามไปด้วย ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกวดวิชา ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอุปสงค์ของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นว่าเกิดจากปัจจัยใดบ้าง ตลอดจนศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบธุรกิจสถานกวดวิชา โรงเรียน ครู อาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ปกครองและนักเรียนโดยทั่วไป ในการนำปัจจัยและเหตุผลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนสถานกวดวิชาในอำเภอเมือง เชียงใหม่ ปี 2540 - 2544

ปี	2540	2541	2542	2543	2544
จำนวน	34	35	37	40	42

ที่มา : ทะเบียนโรงเรียนเอกชนนอกรอบโรงเรียน ศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเชียงใหม่
ปี 2545

รูปที่ 1.1 แสดงจำนวนสถานกวดวิชาปี 2540 - 2544

ที่มา : ทะเบียนโรงเรียนเอกชนนอกรอบโรงเรียน ศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเชียงใหม่
ปี 2545

ตารางที่1.2 รายชื่อสถาบันการศึกษาที่จดทะเบียนโรงเรียนเอกชนนอกระบบโรงเรียน มาตรา15(2)

ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2540 - 2544

ปี	รายชื่อสถาบันการศึกษา
2540	เมตตาศึกษาเวลาพิเศษ , เสริมความรู้สุวรรณศรี , เอกปัญญา , แคนตัลวันการ วิชา(ไม่มีสภาพ) , ไชยโจนวิทยาเวลาพิเศษ , จิตติการวิชา , ข้านายการวิชา , ซั่งເຜືອກວິຊາກາງ , ກວດວິຊາສາຮົນ , ດຽວນີ້ກວດວິຊາ , ທົງປະປຸງ , ທີພຍກວດວິຊາ , ບ້ານເລີຄປັບປຸງ , ຮັບດາວິທຍາຂ່າງເຄີຍນເໜັງໃໝ່ , ຮັບດາວິທຍາຈົບປຸງເມືອງ , ລ້ານນາກວິຊາ , ວາງເສຣີມປັບປຸງ , ສີວິມັງຄລານຸສຣນ໌ , ເໜັງໃໝ່ວິທຍກາງ , ກວດວິຊາກໍາວໜ້າ(ເລີກລໍ່ມ) , ກວດວິຊາຄຸນາກວຣນ໌ , ກວດວິຊາຈິຕິຄຸນ , ກວດວິຊາ ຮນວິຊ້ , ກວດວິຊາຄວຽດນາ(ເລີກລໍ່ມ) , ກວດວິຊາບ້ານບັນຫຼິຕ , ກວດວິຊາບ້ານ ວິຊາກາງເໜັງໃໝ່ , ກວດວິຊາບ້ານຄິລປໍ , ກວດວິຊາມົງຄລາການຕໍ , ກວດວິຊາ- ວິວິທຍ໌ , ກວດວິຊາຄີວິທຍ໌ເໜັງໃໝ່ , ກວດວິຊາສວນດອກ , ກວດວິຊາສາຍຫາວ (ຄອນໄປອນຸປະກາດ) , ກວດວິຊາຂໍາກາກວຣນ໌ , ກວດວິຊາອິນທັນທິ່ງ , ກວດວິຊາເພົ່າ ຮັດນ໌ , ກວດວິຊາເສຣີມປັບປຸງ(ເໜັງໃໝ່) , ກວດວິຊາແກ້ວນວັນກູ້ , ຄນິຕົກສາສຕາ ເໜັງໃໝ່
2541	เพิ่ม : ເໜັງໃໝ່ຮ່ວມວິທຍ໌ກວດວິຊາ
2542	เพิ่ม : ວາງເສຣີມຫັດກູ້ຕ່າງ , ວິຈີຕຽມກວດວິຊາ
2543	เพิ่ม : ກວດວິຊາຂາຕິດໍາຮັງ , ກວດວິຊາວັດນາ , ກວດວິຊາບ້ານທິຕິວິທາ
2544	เพิ่ม : ກວດວິຊາວຽນສຣນ໌ , ຕາສດຕົວແລະຄິລປໍ

ที่มา : ทะเบียนโรงเรียนเอกชนนอกระบบโรงเรียน ศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานເໜັງໃໝ່

ปี 2545

1.2 ວັດຖຸປະສົງການສຶກສາ

ເພື່ອສຶກສາວິເຄາະທີ່ປ່ອຈັຍທີ່ມີຜລຕ້ອກການຕັດສິນໃຈເຂົ້າເວັບວິຊາຂອງນັກຮັບຮັບແລະ
ສໍາວັດຄວາມຕ້ອງການຮັບຮັບກວດວິຊາຂອງນັກຮັບຮັບ

1.3 ປະໂຍບັນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາ

ຈະເປັນປະໂຍບັນໃນການຕອບສົນຄວາມຕ້ອງການຮັບຮັບກວດວິຊາໄດ້ຢ່າງດູກຕ້ອງ ແລະ
ທຳໄໝເຂົ້າໃຈສິ່ງປົງຈັຍຕ່າງໆ ອີກທັງຍັງທຳໄໝມອງເຫັນສິ່ງປັບປຸງຫາແລະຂ້ອບກຳພ່ອງຂອງການຮັບຮັບ

สอนภาษาในโรงเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน ยังจะเป็นแนวทางศึกษาและการตัดสินใจของผู้ประกอบการสถานกวดวิชา โรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำผลจากการศึกษานี้ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องของโรงเรียน คุณ อาจารย์ต่อไป

1.4 สมมติฐานการศึกษา

- 1) เด็กนักเรียนหญิงจะมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่าเด็กนักเรียนชาย
- 2) นักเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง
- 3) นักเรียนส่วนใหญ่เคยเรียนกวดวิชามาก่อนแล้วแต่ต้องการเรียนกวดวิชาอีก
- 4) พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการศึกษามากย่างตี เช่น ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ย่อมจะเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาที่จะหล่อหลอมคุณภาพชีวิตที่ดีของบุตรหลานในปัจจุบัน ตลอดจนความสำเร็จของชีวิตในอนาคต จะสนับสนุนให้บุตรหลานได้เรียนกวดวิชามากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่ไม่การศึกษาต่ำกว่าบัณฑิตวิทยาลัย
- 5) นักเรียนที่มีความต้องการจะศึกษาต่อระดับมัธยมปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะมีความต้องการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่จะศึกษาต่อในโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง
- 6) บิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้สูงจะสนับสนุนให้นักเรียนเรียนกวดวิชามากกว่าที่มีรายได้ต่ำ
- 7) การที่นักเรียนมีเพื่อนที่เรียนกวดวิชาอยู่ จะมีความต้องการเรียนกวดวิชาตามเพื่อน
- 8) การมีผู้แนะนำหรือซักจุ่นให้เรียนกวดวิชา มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา

1.5 แผนดำเนินการ ขอบเขต และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิจากการออกแบบสอบถามที่ได้ขอความร่วมมือจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนต่างๆ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 300 ชุด ช่วยกรอกแบบสอบถาม และข้อมูลทุติยภูมิจากการศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้จะให้ไว้สู่ประชากรตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 300 ราย ในโรงเรียนต่างๆ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ โดยใช้การสุ่มแบบ simple random sampling ในกลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนภาควิชาและที่ไม่ได้เรียนภาควิชา

2. ขอบเขตด้านจำนวนสถานบันก์ภาควิชา

ในการศึกษานี้ขอบเขตด้านสถานบันก์ภาควิชาที่จะพิจารณาอยู่ในข้อมูลนี้คือ กับศึกษาธิการจังหวัด ตามข้อมูลจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2544

3. ขอบเขตด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล

จะทำการรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ

1) ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างภาควิชา

1. โรงเรียน
2. เพศของนักเรียน
3. อายุของนักเรียน
4. ระดับรายได้ของบิดา - มารดาของนักเรียน
5. อาชีพของบิดามารดาของนักเรียน
6. ระดับการศึกษาของบิดามารดา
7. ประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่
8. ประเภทของการเรียนภาควิชา
9. การเรียนภาควิชาของนักเรียน
10. ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาควิชา
11. การมีเพื่อนในกลุ่มเรียนภาควิชา
12. ความต้องการเรียนภาควิชาในภาคเรียนต่อๆ ไป
13. ความต้องการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนใหญ่ และมีชื่อเสียง (โรงเรียนใหญ่และมีชื่อเสียงมีดังต่อไปนี้ โรงเรียน
มงฟอร์ตวิทยาลัย ปรินซ์ขอแอลวิทยาลัย ยุพราชวิทยาลัย ดาวร
วิทยาลัย วัฒโนทัยพายัพ พระฤทธิ์)
- 14.. สภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
15. จำนวนวันที่เรียนภาควิชาต่อสัปดาห์
16. เวลาที่ใช้เดินทางมาเรียนภาควิชา
17. ผู้แนะนำหรือซักจุ่งให้มาเรียนภาควิชา

18. เหตุผลที่เรียนและไม่เรียนการวิชา
 19. วิธีการสอนและเนื้อหาวิชาการของสถาบันการวิชาเปรียบเทียบกับโรงเรียน
 20. ทัศนะต่อการเรียนการวิชาของนักเรียน
- 2) ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาที่เป็นตัวแปรกำหนดการเรียนการวิชาของนักเรียน
1. เพศ
 2. รายได้ของบิดามารดา
 3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 4. การเคยเรียนการวิชามาก่อนในระดับประถมศึกษา
 5. ภาระเพื่อนในกลุ่มเรียนการวิชา
 6. การมีผู้แนะนำหรือชักจูงให้เรียนการวิชา
 7. ชื่อเสียงของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่
 8. ความต้องการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนใหญ่ และมีชื่อเสียง

1.6 นิยามศัพท์

นักเรียน หมายถึง นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2544 ในโรงเรียนของรัฐและเอกชน

สถาบันการวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสอนเสริมบางวิชาตามหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีวิธีการดำเนินการแตกต่างจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ โดยอาจกำหนดเวลาเรียนเป็นครึ่งค่าวาечั่นเรียนเฉพาะวันหยุด เฉพาะภาคฤดูร้อน หรือทำการสอนตลอดปี เฉพาะตอนเย็น รับนักเรียนและบุคคลทั่วไปที่ต้องการเรียนเพิ่มเติมและทบทวนความรู้

โรงเรียนที่มีชื่อเสียง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนห้ามัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดให้มีรวมกันตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยมีจำนวนนักเรียนที่สมควรตอบเข้าเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
2. โรงเรียนบรินช์ร็อ yalวิทยาลัย
3. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

4. โรงเรียนพระธาตุทัย
5. โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ
6. โรงเรียนดาวริพาร์ค

นอกเหนือจาก 6 โรงเรียนนี้แล้วให้สมมติว่าเป็นโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง